

Thư ký lái xe qua chỗ Thúy..vệ sỹ của anh mở cửa bước xuống xe..

- chào cô..

Thúy cúi đầu..

Vệ sỹ :

- cô cần tiền à ?

Thúy vội gật đầu :

- đúng đúng ..tôi rất cần tiền..

- cô cần bao nhiêu ?

- 50 triệu ạ ?

- tốt..ông chủ tôi sẽ mua lại thân cô với điều kiện..

- điều kiện gì ạ ?

- cô phải phục vụ ông ấy khi cần..

Thúy chần chờ lùi vài bước về đằng sau..khuôn mặt trắng bệch vì sợ hãi..

- tôi chỉ bán một đêm thôi ạ..

Vệ sỹ cười :

- cô nghĩ một đêm được 50 triệu ? Kiếm tiền dễ vậy sao ?

Thúy cúi đầu rơi nước mắt..

Vệ sỹ :

- cơ hội chỉ có một , đã bỏ lỡ sẽ không bao giờ lấy lại được..nếu cô không đồng ý tôi xin phép..

Vệ sỹ của anh mở cửa xe , Thúy vội vàng :

- khoan đã..

- sao ? Suy nghĩ kỹ chưa ?

- có thể ứng tiền trước cho tôi được không ?

Vệ sỹ quay vào xe nhìn anh , qua ô cửa kính màu đen , anh nhếch môi gật đầu..

Vệ sỹ :

- được..

Thúy vội vàng cảm ơn..

Vệ sỹ :

- tiền sẽ được chuyển đến tay cô sau đêm nay..mời cô vào trong xe..

Thúy chậm chạp từng bước chân cúi đầu vào ghế sau của xe..

Người đàn ông mặc sơ mi đen , quần tây đen đang ngồi quay lưng lại trước mặt cô , anh đeo kính đen , đội mũ lưỡi trai màu đen..mùi nước hoa ấy , dáng người ấy rất thân quen..hai tay cô run run vò vào nhau , mặt cúi xuống k dám nhìn thẳng người xung quanh..

Vệ sỹ cười :

- cô cứ thả lỏng mình ra một chút..k cần gồng mình thế đâu..

Anh nhìn cô qua gương chiếu hậu , môi nhếch lên một nụ cười nhạt..cái chạm mắt thấy thân quen lạ lẫm , rồi thì chạm lại cả một vùng ký ức đã nhòe ướn...sau 4 năm , điều mà đến bây

giờ anh vẫn không thể phủ nhận được , trái tim mình vẫn đau khi thấy cô..

Chiếc xe dừng lại khách sạn 5sao..

Vệ sỹ :

- cô lên phòng trước đi , ông chủ của tôi sẽ lên sau..

Thúy ngập ngừng :

- tôi không biết số phòng..

Vệ sỹ đưa cho Thúy chìa khóa phòng..thúy chần chừ không muốn cầm..nghĩ đến cu Bi , nghĩ đến cả một tương lai tương sáng của con , cô ngậm ngùi bước đi..khoảnh khắc dơ tay ra cầm chiếc chìa khóa gọn trong lòng bàn tay , lòng cô đau như cắt , đôi bàn chân rất muốn bỏ chạy , ấy thế mà nghĩ đến cu Bi , động lực để cô vượt qua tất cả khó khăn trước mắt , vừa đi cô vừa khóc :

- cu Bi.. đợi mẹ nhé..

Anh ở trong xe nhìn theo từng bước chân Thúy , anh cảm thấy không vui trong lòng..anh đã từng nghĩ khi gặp lại , anh sẽ hận cô đến thấu xương , anh nghĩ sẽ hạ bệ hạ cô đến khi nào cô xin tha..nhưng ngược lại , anh lại thấy đau lòng khi thấy cô , cứ ngỡ cô là cô bé của 4 năm về trước..vẫn là cô bé mau rơi nước mắt..anh thở dài :

- chuyện tối hôm nay ..tôi k muốn để Thư biết..

Nói rồi anh bước xuống xe , mắt ngẩng lên căn phòng ấy..anh lạnh lùng bước đi..

Thúy ngồi sẵn trong phòng chờ , tay ôm ngực khóc trong sợ hãi..khi tiếng cạch cạch cửa phòng , giờ phút định mệnh đến rồi..cô nhắm chặt mắt , đôi bàn chân ngồi thu lại một góc giường ..tiếng khóc nức lên từng hồi..

Anh :

- nằm xuống và cởi áo ra cho tôi..

Giọng nói ấy , cô ngẩng mặt lên không khỏi ngỡ ngàng :

- là..là anh..tại sao có thể là anh ?

Anh lạnh lùng :

- sao chê tôi à cô Thúy ?

Cô lắc đầu im lặng ,thay vì khóc cô lại nở ra một nụ cười nhạt nhẽo " cuộc đời thật đầy , đi một vòng tròn cuối cùng lại bán thân cho bố của con trai mình và lấy những đồng tiền đó chữa bệnh cho con trai " cô cười ngăn những dòng nước mắt sắp tuôn rơi..

.anh tiến đến nâng cầm cô lên , hai ánh mắt nhìn nhau rồi khẽ lướt sang hướng khác , bao nhiêu điều muốn nói , muốn hỏi , bao nhiêu nỗi nhớ mong nó cứ ứ nghẹn ở trong tim đây này..

Anh nhìn cô bằng cái nhìn khinh bỉ :

- tôi cứ ngỡ xa tôi , cô sẽ có một cuộc sống tốt đẹp bên người đàn ông ấy ..không ngờ cô lại coi rẻ thân mình một lần nữa..

Anh tức giận quát lên :

- cô cần gì ? Cần gì mà phải làm cái nghề dơ bẩn như vậy hả Thúy ?

Cô định nói ra hết sự thật chất chứa bấy lâu , ngược lên nhìn khuôn mặt anh , bất giác cô lại lúi cái suy nghĩ đó để trong lòng , môi cô nhếch lên một nụ cười :

- tiền..tôi cần tiền..rất rất cần tiền..

- bao nhiêu mới là đủ với cô ?

Anh rút trong ví ra một tập tiền 500 và những đồng đô la vất vào người cô :

- tiền của cô đây..cô yêu tiền thế cơ mà..cầm lấy và hưởng thụ cuộc sống của mình đi..

Thúy nuốt nước mắt vào trong nói trong uất nghẹn , tay cầm những đồng tiền lên :

- tốt , tốt lắm..phải , tôi rất yêu tiền , yêu hơn chính bản thân tôi..chỉ có tiền mới làm tôi hạnh phúc và người xung quanh tôi được hạnh phúc..

Sắn ly nước trên bàn , anh tức giận ném mạnh vào tường tạo nên một tiếng vang lớn khiến Thúy giật mình..

Anh đẩy người cô xuống giường..

- cởi áo ra , nếu làm tình với tôi vui vẻ , 50tr cô cần sẽ có ngay trong đêm nay , có khi làm tốt tôi còn thưởng thêm..

Thúy cười nhạt :

- chỉ cần anh hứa trả đủ tôi 50tr là tốt rồi , tôi không cần thêm..

- buồn cười nhỉ ? Chẳng phải cô yêu tiền lắm sao ?

Cô lặng yên quay mặt sang hướng khác..nước mắt âm thầm tuôn rơi , đôi bàn tay thon dài run run cởi từng cúc áo , cúc 2 rồi đến cúc 3..

Anh nhìn cô , nhanh chóng tiến đến xé toạc áo cô :

- có cởi áo cũng chậm chạp..

Cô nhắm chặt mắt lại , cơ thể trắng nõn nà nhanh chóng lộ trần ra trước mặt anh..anh mạnh bạo tiến đến hôn môi cô rồi dẫn xuống xương quai xanh sau đó là hôn lên bầu ngực đầy đặn của cô..cho tới khi ánh mắt chạm gần đến vùng bụng , những vết rạn tím đã để lại sẹo , anh nheo mắt nhìn từng vết rạn và nhìn cô với ánh mắt nghi ngờ..

-mở mắt ra nhìn tôi..

Cô mắt nhắm chặt , đôi bàn tay bám xuống chiếc ga giường ..k chờ đợi anh nhanh chóng đưa con rồng đã lâu ngày không thả của mình tiến sâu vào bên trong vùng bí hiểm của cô..đã bao lâu không quan hệ khiến cô cảm thấy đau rát cộng thêm sự mạnh bạo của anh , cô cắn chặt môi tới ứa máu..anh nhìn cô :

- sao ..sao ?

Cô như khúc gỗ mặc anh muốn làm gì thì làm ..trái tim cô thật sự đang rất đau , rất thất vọng..cứ ngỡ ngày gặp lại sẽ là ngày hạnh phúc nhất nhưng ai ngờ lại là ngày đau nhất..

- nằm yên như khúc gỗ vậy ? Rên to lên cho tôi..

Từ trong cổ họng Thúy phát ra từng tiếng rên khe khẽ..Nghe được những âm thanh ấy anh cảm thấy thích thú khiến bản thân không tự chủ được mỗi lúc một mạnh bạo hơn..rất lâu rồi anh mới có hứng thú với phụ nữ trở lại..

Tại biệt thự

Thư tức giận quăng hết đồ đạc trong phòng..

- đêm nay anh ta đi với ai mà các người k điều tra ra được là sao ?

Thư ký :

- người của chủ tịch phong tỏa tin tức rồi..

Thư nghiêng rằng :

- bằng mọi giá phải tìm ra tung tích cô gái đó cho tôi..anh ta chưa bao giờ ra tay bảo vệ con đàn bà nào , để tôi xem cô ta là ai..

Bông ngồi giường nhìn mẹ rồi sợ hãi mếu máo.

- mẹ lại đập phá đồ rồi.

Thư tức giận quát con :

- khuya rồi không ngủ đi còn dậy làm gì ?

Thư ký :

- cô quăng đồ đạc rồi hét lớn thế con bé ngủ sao được.

Thư nhìn con , trong đầu liền lóe ra suy nghĩ.

- bông ơi , mẹ bảo này..con gọi cho bố Minh về đi , nói con ốm.

- nhưng con có ốm đâu ạ..

- con có muốn bố ôm con ngủ không ?

Con bé gật đầu :

- muốn ạ..

- thế mẹ bấm máy con nói chuyện với bố nhé..

- dạ vâng..

Minh đang nằm bên cạnh thúy..tiếng chuông điện thoại vang lên..đầu dây bên kia bi bô :

- bố Minh..

- ừ..giờ nay bông k ngủ còn gọi cho bố làm gì ?

- bố về ôm bông ngủ đi , bông ốm.

- bông ốm á ? Thế mẹ đâu ?

Thư nhìn con lắc đầu..

- con muốn bố Minh cơ..huhu..

- ừ rồi , bố về giờ..

Minh quay qua nhìn Thúy , thấy cô đã ngủ say anh nhẹ nhàng bước xuống giường mặc quần áo chỉnh tề và không quên để lại trên bàn 50 triệu..khi nghe tiếng cửa đóng lại , thúy mở mắt nhìn theo anh rồi bật khóc

áo chỉnh tề và không quên để lại trên bàn 50 triệu..khi nghe tiếng cửa đóng lại , thúy mở mắt nhìn theo anh rồi bật khóc

- thì ra anh ta đã có vợ, có con..mình còn mộng tưởng anh ta còn chút tình cảm nào đó sót lại với mình..thúy ơi ngốc quá , người ôm mộng chỉ có mày mà thôi..

Cầm tập tiền 50tr trong tay , cô rơi nước mắt vì xấu hổ đan xen sự thất vọng và đau đớn tột cùng.. đồng tiền của sự dơ bẩn khi chen chân vào gia đình người ta mà có được..cô vội vàng vào trong nhà tắm gội rửa hết những dấu vết trên cơ thể , nhìn vào trong gương , cô cười

cho số phận của chính mình.. ông trời sinh ra cô để hợp với hai chữ " bán thân " và cả đời này mang danh " bán thân "..nếu hôm nay là một người đàn ông xa lạ nào đó thì có lẽ cô sẽ không đau đớn như thế này..

Cô bước xuống sảnh chính và vội bắt taxi tới bệnh viện đi ngay trong đêm tối..mỗi bước chân dài lê thê và những nỗi ám ảnh sau 4 năm xa cách.. vẫn là đau , một chữ đau trong tim không bao giờ nguôi..

Anh nhận được tin vệ sỹ thông báo :

- cô ấy đã rời đi ngay sau chỉ tịch..
- dõi theo xem cô ấy đi đâu ?
- tới bệnh viện thưa chủ tịch..

Anh cũng sờ :

- bệnh viện..tới đó làm gì ?

Cháp này giúp e 1k2like nhé mọi ng..yêu thương mọi ng nhiều lắm..mong các bác sớm thoát khỏi anh Minh để đón nhận truyện mới của em..truyện mới em đảm bảo nhiều kịch tính.